

Jordskiftedirektør T. Grendahl, Oslo.

Dessuten ble bestyrer Asbjørn Bølgen, Våler i Solør valgt som nytt medlem av Myrselskapets representantskap.

De gjenstående medlemmer av representantskapet er:

Oberst Ebbe Astrup, Bestun.

Skogdirektør, dr. Alf Langsæter, Oslo.

Gårdbruker Ole Rauk, Nes i Hallingdal.

Direktør Eyvind Wisth, Oppegård.

Konservator Johannes Lid, Aker.

Konservator Halvor Rosendahl, Sandvika.

Fylkeslandbrukssjef John Lyche, Sarpsborg.

Beitekonsulent Jakob B. Nordbø, Nissedal.

3. Valg av korresponderende medlemmer. Etter forslag fra styret ble følgende herrer valgt til korresponderende medlemmer av Myrselskapet:

Sjefingeniør Anders Tomter, Skottland.

Professor, dr. Jouko Vuorinen, Finland.

Myrselskapets foredragsmøte under Landbruksuka ble holdt samme dag kl. 12,00 i «Landbrukssalen», Bøndernes Hus, Oslo. Foredragsmøtet var i år viet torvindustrien, og det ble holdt følgende korte foredrag:

Ingeniør A: Ording: «Fremtidsperspektiver for torvdriften i Norge.»
 Disponent Einar Rosenqvist: «Noen norske erfaringer om torvbrikettering.»

Selskapets formann takket foredragsholderne for interessante og opplysende foredrag. Foredragene vil senere bli offentliggjort.

I tilknytning til foredragene ble det vist 2 filmer, en om torvdrift i Norge, opptatt av Norsk Film A/S, og en om torvbriketteringsmetoder ved A/B Svensk Torvförädlings fabrikk ved Sösdala, opptatt av nevnte selskap.

Etter foredragene, som ble fulgt av diskusjon, rettet overrettssakfører Valen-Senstad en henstilling til Myrselskapets styre om å gjøre hva det kunne for å hjelpe til med å løse arbeidskraftproblemet ved torvstrøfabrikkene.

TORVSTRØPRODUKSJONEN I 1951.

På samme måte som tidligere år har Det norske myrselskap ved årsskiftet hentet inn oppgaver over torvstrøproduksjonen ved landets torvstrøfabrikker.

Det er i årets løp kommet til 3 nye fabrikker i vår liste, herav er 2 stk. fremdeles under bygging. Av de gamle fabrikker er 1 nedlagt i driftsåret p. gr. a. at torvmyra er uttømt. Nettoøkningen i antall fabrikker blir følgelig 2 stk. fra foregående driftsår, dvs. at vi f. t. har 59 torvstrøfabrikker. Av disse har bare 48 stk. vært i drift siste driftsår, mens det foregående driftsår var 43 stk. i drift.

Det er følgelig i alt 11 fabrikker som ikke har hatt drift siste år. Herav opplyser 6 fabrikker at det ikke har vært mulig å skaffe arbeidshjelp. Av de andre 5 fabrikker, som ikke har vært i drift, er 2 nedbrent og ennå ikke gjenoppbygget. Den ene er imidlertid under bygging. Fra 1 fabrikk opplyses at maskineriet m. v. er i ustand, mens det fra 2 fabrikker ikke oppgis noen årsak for driftsstansen.

Av de 48 fabrikker som har hatt drift i 1951 opplyses fra i alt 21 stk. at det har vært mangel på arbeidshjelp. Dessuten opplyses fra i alt 36 fabrikker at det har vært dårlige værforhold for torvstrøproduksjonen. Både værforholdene og den knappe tilgang på arbeidshjelp har følgelig virket reduserende på siste driftsårs produksjonsresultat. Førrige driftsår var det vesentlig Østlandet som hadde dårlige værforhold for torvstrødrifta, mens det siste driftsår har vært dårlige værforhold over hele landet. Vanskelighetene med å skaffe arbeidshjelp er tilsynelatende størst i nærheten av byene og omkring industrisentra eller anleggsområder. Det har vist seg umulig for torvstrøfabrikkene å konkurrere med bynæringene og anleggsvirksomheten om arbeidshjelpen. Dette skyldes antakelig både arbeidets art og at ikke torvstrøfabrikkene kan konkurrere når det gjelder lønninger.

Den fabrikkmessige produksjon av torvstrø i 1951 var i alt 235.500 baller, dvs. 71,4 % av normal fabrikkmessig produksjon av torvstrø, som i årene før siste verdenskrig var beregnet til 330.000 baller. Fra 1950 er det en økning på 15.500 baller eller 4,7 % sett i forhold til normalproduksjonen.

I tillegg til den fabrikkmessige produksjon av torvstrø, har vi her i landet en ganske omfattende torvstrøproduksjon ved mindre gårds- og bygdeanlegg. Den produksjon som foregår uten fabrikkmessig utstyr, kaller vi gjerne «heimeproduksjon». På grunnlag av årene før siste verdenskrig regner vi med at «heimeproduksjonen» av torvstrø normalt tilsvare omlag 250.000 beregnede baller.

Heimeproduksjonen er skjønnsmessig satt til omlag det samme som de 2 foregående år, nemlig 90 % av normalt, eller ca. 225.000 beregnede baller. En bygger her på de inntrykk Myrselskapets folk har fått under sine reiser og andre opplysninger om saken.

Før 1951 skulle følgelig den samlede produksjon av torvstrø bli ca. 460.500 baller. Dette tilsvare ca. 79 % av normal torvstrøproduksjon her i landet før krigen. I forhold til normal produksjon er det en økning på 2 % fra 1950.

Som allerede nevnt er arbeidskraftspørsmålet kanskje den faktor som i sterke grad har hemmet produksjonen. Mekanisering av strøtorvdrifta er derfor fortsatt et høgaktuelt spørsmål. I Myrselskapets årsmelding for 1951, som er trykt i dette hefte, er dette spørsmål nærmere omtalt. Problemet, mekanisert strøtorvskjæring, som en i denne forbindelse først og fremst tenker på, er dessverre ennå ikke løst på en rasjonell måte for våre forhold.